

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Nonnulla ex dictis patientiæ documenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

cum venerabundus admovisset oculis, repente adverte-
 commutatum esse in margaritam pretiosissimam: quo qui-
 dem accepto tanquam divino munere, latus ac majori pi-
 tatis studio inflammatus, abcessit.

p. 3. vii. c. 6.

Denique B. Lydwina post annos octo & triginta lan-
 guoris acerbissimi, ostendit Christus coronam preciosissi-
 mam, & miram gemmarum varietate ornatam, sed necdum
 in orbem profusam perfectam. Cumque illa rogasset Domi-
 num, ut se per quoscunque corpusculi sui cruciatus istius co-
 ronam percipiendam aptaret, & quod sibi deesset, de merito-
 rum suorum infinitate suppleret: haud longo intervallo ad
 eam introgressi quidam milites, ut erant amentia & furore
 agitati, innocentem Virginem per summam licentiam lu-
 dibrijs ac verberibus, miris indignisque modis vexarunt. At
 ecce tibi mox ex caelo consolator Angelus, qui afflictissima
 Virgini denuntiet, eam coronam quam nuper imperfectam
 viderit, usquequaque perfectam, & orbe toto absolutam
 esse. Illa quippe ludibria & vulnera fuisse velut totidem
 nobiles gemmas, quae ad ejus coronam absolutionem perfe-
 ctionemque desiderabantur. Et simile quiddam S. Gerro-
 di a Christo-revelatum invenies, in ejus divinis Insinuatio-
 nibus, non uno loco,

L. 3. c. 74. &c.

§. 3.

Nonnulla ex dictis patientia documenta.

His autem ita se habentibus: opusne pluribus est, ut intel-
 ligatur, quam nobis imponat rerum istarum fallax spe-
 cies, ut quam non ex vero de praesentis vitae sive commo-
 dis, sive incommodis judicemus? Quotus enim quisque est,
 qui ærumnarum, morborum, opprobriorum, & ejusmodi
 rerum nostrum pretium; aut qui eas ut caelestes lapillos & pre-
 tiosas margaritas adamet, & non potius ut duros silices re-
 fugiat & aversetur?

AL

At enim aliter in Crucifixi schola inter alios institutus erat, is quem supra laudavi, avidus dolorum opprobriorumq; venator Juniperus. Cui cum contumelias ac probra tum alij tum fratres ingererent, quod suis (ut distabant) insanis sese suumq; Ordinem in contemptum & invidiam vocaret, sumpta ille in manus ac protensa vestis sue fimbria; implete (ajebat lætabundus) implete laciniam hanc pretiosis hisce margaritis: agitedum, neque dubitetis, quin illas ego ut cœli gemmas & opes immarecensibiles acceptem. Eademq; mente ac cogitatione olim S. Martyr Ignatius in epistola citata, ea vincula quæ pro Christi causâ à Syria Romanus usque circumferret, spirituales margaritas appellavit.

Incipe igitur & tu aliquando in Crucifixi schola philosophari, & ex tanti Magistri dictatis, alijs jam oculis adversa hujus vitæ aspicerere, eaq; si in te incurrerint, tum æquo animo, tum verò etiam libenti ac gaudenti acceptare. Nam si quis profectò (quod per luxum & lasciviam fecisse fertur, nescio quis Romanus Imperator) si quis, inquam, te gemmis margaritisq; lapidaret: an non pretiosam hanc lapidationem gratulabundus exciperes, & adamantum carbunculo-rumq; ictus, etsi non nihil te pulsarent, non injuriæ loco, sed beneficij duceres, quin etiam lapidibus hujusmodi (ut in rem eandem venustè ajebat B. Juniperus) Parisijs Aureliâ usque lapidari velles? Atque (ut aliorum non absimilis meditatio est) si densa de cœlo grando, aut horti tui amœnos flores decusserit, aut contuderit vites, aut frugibus tuis calamitatem importaverit: principio ingemiscas ad eum casum: at si, inexpectatâ conversione, omnem istum nimbum in summi pretij margaritas transijisse animadvertas, an non illico exultes ad eam insperatam felicitatem, & quæcunque fuit, jacturam in lucro ponas? Simillimè igitur ex hujus divinæ Philosophiæ scitis, adversis in rebus temetipse consolabere: eas nimirum, si suo illas pretio æstimare noverimus,

*Reading. an
no 1210. n. 35.
1258. n. 11.*

*Cornel. Ro-
man. 8.
Vit. Balt. Al-
bar. c. 40.
s. 1.*

mus, expetendas potiùs & in lucro esse deputandas, quod nihil nisi gemmæ sunt, quibus nos è cœlo Deus appetitum maximè amans, cum suos videtur percutere: neque refugiendos ictus lapidum, qui, ut graves & duri videantur, attamen sunt pretiosi adamantes, quibus nobis textur, adorneturve corona gloriæ, & diadema immortalitatis.

*Explic. pass.
6. 13.*

Hoc denique habebis certissimum ac propè unicum in malis tuis solatium; si firmè id tibi persuaseris, quod à Joanne Thaulero verissimè dictum, & hic à nobis variè expositum & inculcatum est; *Excellentissimum donum, quod DEUS suos solet munerari amicos, crux est & afflictio.*

*Ambr. in ps.
218.
Aug. serm.
222. de Tép.*

Atque ut his illud per occasionem attexam, quod fortè legenti novum accidet: etiam tantò antè Beatum Job (cujus ex purulentis ulceribus vermes efferbuisset, satis conmans est Sanctorum Patrum sensus, favente etiam Græco textu Scripturæ) eos ipsos vermes è suo corpore desuantes, uti rem sibi charam ac pretiosam, in locum suum reponere solitum, non uno autore condisco. Id enim in primis significant illa laudati Scriptoris Vitæ S. Simeonis, dum de eo sic loquitur: *At ille ponebat eos sibi in ipso vulnere* (vermes scilicet sibi redditos) *ad similitudinem justi Job, dicens: Manducate, &c.* Expressiùs autem antiquissimus Tertullianus

cap. 14.

in libro de patientia his præclaris verbis: *Diffecabatur Molus* (hoc est, diabolus) *cum Job immundam ulceris sui redundantiam magnâ aquavimitate distringeret; cum erumpentes bestiolas inde, in eodem specus & pastus foraminosa carni laudendo revocaret.* Pulchrè autem, ludendo, inquit: quia fortibus ac generosis animis, & præsertim in autorem hinc & consummatorem Jesum attentius aspicientibus, quasi laudus sunt, quæ nos infirmi & imbecilles tanquam impatientia & intoleranda refugimus, & ad quorum solum aspectum aut cogitatum totis artibus inhorrescimus.